

Stig å i

Ä va jänn sunndas-fyrmidag, sumårn 1941. I va fämm år, sulld bi säkks a joln. Soli sken då i vaknät, å inggän va inn åjtumm i. Mon va full uti fjosi å bestyrät, å fad lädd full a fe båti nå sammanträd. I tog mi je tunnbrös-tupp å jätt mjok-glas å tänkt att i rösstär mi å gor upa Stig, i. Äll Stig i granngardim. Vir vaum ilag jämmt, vir. An add fylla säkks i april, fasst vir vaum ju läjk gammblär ännå, å sulldum byrå skåjlam nästa år, i sumu klass.

I sätt-å mi overalln släkså i brukät, ä va full innt så noga fasst ä va sunndan. Må-säjj vänd vir sulldum itt-upp tä läk i dag då? Go upå låfftbudi å ”leså” gammhäl tininggär, kannstji. Knoll å Tott å släjkt, å ä va mytji bildär i dämm.

Då i kam upå Äll-gard såg i nå sykklär utå gardim. Stig kam utå bruni, å i såg minn jätt tag att ä va nå så va fel. Ur fin an va! Finrösstads! Knibrakkor minn prässvik, ängslär så ä såt je liti klukk upå. Å svångg-rem å knisukkor! Mjässt-åv brukät an ju a sumu särtais overall så i. I fiät ini stugu, å då såg i vänd ä va fråganumm. Dämm add främmand. Ä va je kelingg å je kull så va litä gammblär älld vir. Dämm add kemi långgt frå ost-nårdå, frå Vibäs-gard, å dämm va släkt.

Doda kullo, Anna Britta jättät o, va störrär älld mi å add jätt finär namn. Mätt namn Margit add i fänndji ättär mormor å gambälmormor så i älldär add sitt. Nug ädd ä då ve finär minn jätt nymodigär namn, släkså Anna Britta. Innt nug minn dö! O add dräkti å si! Rod-sukkor, nystrutjin yvdöl, rod å blannk aku-ätt. Ja, ir kunnir innt tro ur fin o va. I kam-jug männ dritu overall, å i sätt-åv emat sämä skot.

Rätt uti fjöså sätt i åv, å galät a mon: ”I sa a dräkti å mi i dag, i!” Ä tykkt ju innt o, föstäs, å add älltmöjli tä stjylld å. Dräkti va ’nnt i årdningg, å innt va då o lidun inå fin-att nänntingg å jop mi älld. I gnog å gnog släkså bar i kunnd gnågå. Å i föklarät fö mon: ”I vill va sjov kull a Stig, i!” Tä slut djikk i inn å funnderät. Ä få full duvå minn ängsl-tjoslan då. An e ju nässtan nyr, å ä e fin vik å an. Å sä donda väjt blusn minn spetsär upå krågåm å nisst å ärrmum. Män var e klädi någär då?

Lina Margit och Håll Stig 1941.

Byrålådor i stjiffonén va så trögär så dämm duvd innt i fã upp. Innt va dämm ini skåpi upå vinnidim älld. Båti skrubbim ost-nårtär ini stugun fann i att ä i letät ättär. Ä låg bå någä rod knisukkor dan å. I kringgät mi ljetäst i duvd tä rösst-umm. Tänk umm i ädd duvå fin-att nånn rosätt upi årä änndå, nånn rod å bred nånn! Män, i såg inggän.

I tjippät-å mi sanndalär å sätt-åv upi Åll-gard, attä. Nu du, Anna Britta! Du sa 'nnt tro att Stig sa läk bar minn di! Bar fö du e finäst å störrär! Då i kam uppättär add främmandä fe, å Stig va utå gardim jesumän. Jusst då kam Ryss Gustav knalländ. An add kaméro nidi fikkon, släkså an brukät. Å an säjd a væss: "Ställir id dan fråmå bljom-lanndi sa i knäpp jätt kort upå id." Ä bövd ann full innt säj mer älld jänn gångg.

Jusst då Gustav sulld til-å knäppa, säjd an a Stig: "Ålld-umm Margit litä, veti!" Å då djärd an so. – *Männ* Stig!!

Lina Margit